

Załącznik 2

ZASADY ZAPISU BIBLIOGRAFII I PRZYPISÓW

Autor pracy może wybrać jeden z dwóch opisanych poniżej stylów zapisu, ale jest zobowiązany konsekwentnie, w całej pracy, stosować wybraną zasadę.

I. Zmodyfikowany zapis „harwardzki”

1. W wykazie wykorzystanej literatury należy podawać następujące dane (alfabetycznie, z zastosowaniem graficznego wyróżnienia autorów i dat): nazwisko i imię bądź inicjał(-y) imienia (imion) autora, rok publikacji, pełny tytuł (kursywą), w przypadku wydawnictw zwartych i artykułów w pracach zbiorowych – miejsce wydania i wydawnictwo. W zapisie artykułów w czasopismach i pracach zbiorowych podajemy także strony. Jeżeli zamieszczamy więcej niż jedną pracę tego samego autora, nie powtarzamy nazwiska, a publikacje porządkujemy według kolejności wydania. Gdy podajemy więcej niż jedną publikację danego autora z tego samego roku, oznaczamy je małą literą a, b itd., obok daty wydania. Jeśli pracę napisało dwóch albo trzech autorów, podajemy wszystkie nazwiska i imiona (bądź inicjały imion), a jeśli więcej niż trzech, piszemy tylko nazwisko pierwszego, imię bądź inicjał(-y) imienia (imion) i skrót *et al.* W przypadku pracy zbiorowej piszemy po nazwisku: (red.) bądź: (ed.) albo (eds.) – jeśli było więcej redaktorów, albo: (Hrsg.), (éd.), zależnie od języka oryginału. Przytaczając pracę w polskim przekładzie, podajemy inicjał imienia (bądź inicjały imion) i nazwisko(-a) tłumacza(-y). Jeśli podano więcej niż jedno miejsce wydania, zapisujemy jedynie pierwsze. Gdy brak miejsca wydania, piszemy skrót: b.m.w., natomiast jeżeli nie ma daty wydania, stosujemy skrót: b.d. Kursywą należy zapisywać tytuły publikacji zwartych i artykułów. Podając tom i numer czasopisma, w którym został zamieszczony artykuł, zapisujemy tylko liczby, np. 15: 3 (15 oznacza tom, a 3 – numer w ramach tomu).

Przykłady zapisu:

a. wydawnictwa zwartego:

Burszta J.

1974 *Kultura ludowa – kultura narodowa. Szkice i rozprawy*, Warszawa: Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza.

Fabian J.

1991 *Time and the Work of Anthropology: Critical Essays 1971-1991*, Reading: Harwood Academic Publishers.

Mathews G.

2005 *Supermarket kultury. Kultura globalna a tożsamość jednostki*, przeł. E. Klekot, Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy.

b. pracy zbiorowej:

Jasiewicz Z. (red.)

2004 *Wschód w polskich badaniach etnologicznych i antropologicznych. Problematyka, badacze, znaczenie*, Poznań: Biblioteka Telgte.

Biehl J., Good B., Kleinman A. (eds.)

2007 *Subjectivity: Ethnographic Investigation*, Berkeley: University of California Press.

c. artykułu w pracy zbiorowej:

Kurowski K.

2003 *Apokalipsa ludowa*, w: Ł. Smyrski, M. Zowczak (red.), *Podole i Wołyń. Szkice etnograficzne*, s. 205-219, Warszawa: Wydawnictwo DiG.

Hughes Ch.

1993 *From Field Notes to Dissertation: Analyzing the Stepfamily*, w: A. Bryman, R. G. Burgess (eds.), *Analyzing Qualitative Data*, s. 35-46, London: Routledge,

d. artykułu w czasopiśmie:

Dzięgiel L.

1977 *Afgańskie pożywienie codzienne i potrawy tradycyjne*, „Etnografia Polska” 21: 2, 175-210.

Lyon S.M.

2003 *Migratory Imaginations: The Commodification and Contradictions of Shade*

Grown Coffee, "Social Anthropology" 14: 3, 377-390.

- Uwaga: w powyższym zapisie zastosowano zasadę podawania inicjału(-ów) imienia (imion) autora(-ów). Jeśli przyjmujemy zasadę podawania pełnych imion, stosujemy ją konsekwentnie, ale tylko w odniesieniu do pierwszego imienia danego autora, kolejne imiona skracamy do inicjałów.

2. Wszystkie prace umieszczamy w porządku alfabetycznym, nie numerując i nie grupując ich według rodzaju źródeł (wyjątek: zapis stron internetowych – patrz pkt. 4).

3. Zapis pozycji bibliograficznych pisanych alfabetem rosyjskim bądź ukraińskim powinien być sporządzony zgodnie z zasadami transliteracji (zob. strona internetowa PWN).

4. Materiały z Internetu, jeśli są to teksty autorskie, należy umieszczać w ramach ogólnej bibliografii, alfabetycznie, podając oprócz nazwiska i imienia (bądź inicjału imienia) autora oraz tytułu, datę (jeśli podana), a jeżeli to artykuł w czasopiśmie – także jego tytuł i nr (wg zasad wyżej opisanych) oraz adres internetowy i w nawiasie datę ostatniego korzystania (forma zapisu – wgląd: 20.02.2009). Natomiast w przypadku powoływania się na strony internetowe, a nie na autorskie opracowania, podajemy ich adresy oddzielnie pod spisem literatury, opatrując nagłówkiem: Źródła internetowe. Przy każdym adresie zapisujemy w nawiasie datę ostatniego korzystania (w formie podanej powyżej).

5. W tekście pracy odesłania do pozycji zamieszczonych w bibliografii należy sporządzać według zasady: „autor-data-strona”. Odesłanie winno być umieszczone w nawiasie okrągłym i mieć następującą formę: (Barnard 2000: 71). Jeżeli odsyłamy do jakiejś pozycji jako całości, pomijamy stronę. Natomiast jeśli zamieszczamy cytaty z jakiejś pracy, zawsze podajemy stronę, z której ten cytat pochodzi.

6. Przypisy – z komentarzem, dodatkowymi informacjami, polemiczne itp. należy opatrywać kolejnymi liczbami arabskimi i umieszczać u dołu strony. Jeśli w tekście odnośnik do danego przypisu (czyli numer przypisu) towarzyszy znakowi interpunkcyjnemu, to wstawiamy go przed tym znakiem (wyjątki: cudzysłów, pytajnik i wykrzyknik – odnośnik pojawia się po nich). Numeracja przypisów powinna być ciągła (od 1) w ramach każdego rozdziału.

Odesłanie umieszczone w przypisie winno mieć taką samą formę, jak w tekście, np.: (Barnard 2000: 71).

II. Zapis „tradycyjny”

1. Pozycje bibliograficzne zamieszczone w wykazie literatury wykorzystanej w pracy zapisujemy (poprzedzając wcięciem akapitowym) według następujących zasad: podajemy najpierw nazwisko autora, następnie imię bądź inicjał(-y) imienia (imion), pełny tytuł (kursywą), miejsce wydania i wydawnictwo (w przypadku wydawnictw zwartych i artykułów w pracach zbiorowych) oraz rok wydania. W zapisie artykułów w czasopiśmie i pracach zbiorowych podajemy także strony. Gdy zamieszczamy więcej niż jedną pracę tego samego autora, za każdym razem powtarzamy nazwisko, a publikacje porządkujemy według kolejności wydania. Jeśli pracę napisało dwóch lub trzech autorów, podajemy wszystkie nazwiska i imiona (bądź inicjały imion), a jeśli więcej niż trzech, piszemy nazwisko pierwszego, imię bądź inicjał(-y) imienia (imion) i skrót *et al.* W przypadku pracy zbiorowej piszemy po nazwisku: (red.) bądź: (ed.) albo (eds.) – jeśli było więcej redaktorów, albo: (Hrsg.), (éd.), zależnie od języka oryginału. Przytaczając pracę w polskim przekładzie, podajemy inicjał imienia (bądź inicjały imion) i nazwisko(-a) tłumacza(-y). Jeśli podano więcej niż jedno miejsce wydania, zapisujemy jedynie pierwsze. Gdy brak miejsca wydania, piszemy skrót: b.m.w., natomiast jeżeli nie ma daty wydania, stosujemy skrót: b.d. Kursywą należy zapisywać tytuły publikacji zwartych i artykułów. Podając tom i numer czasopisma, w którym został zamieszczony artykuł, piszemy w skrócie: t., vol., Bd. itp. (zgodnie z oryginalnym zapisem) oraz: nr, no., p., H. (zgodnie z oryginalnym zapisem).

Przykłady zapisu:

a. wydawnictwa zwarte:

Buchowski M., *Zrozumieć innego. Antropologia racjonalności*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2004.

Fabian J., *Time and the Work of Anthropology: Critical Essays 1971-1991*, Reading: Harwood Academic Publishers 1991.

Geertz C., *Interpretacja kultur. Wybrane eseje*, przeł. M.M. Piechaczek, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2005.

b. pracy zbiorowej:

Jasiewicz Z. (red.), *Wschód w polskich badaniach etnologicznych i antropologicznych. Problematyka, badacze, znaczenie*, Poznań: Biblioteka Telgte 2004.

Biehl J., Good B., Kleinman A. (eds.), *Subjectivity: Ethnographic Investigation*, Berkeley: University of California Press 2007.

c. artykułu w pracy zbiorowej:

Kurowski K., *Apokalipsa ludowa*, w: Ł. Smyrski, M. Zowczak (red.), *Podole i Wołyń. Szkice etnograficzne*, Warszawa: Wydawnictwo DiG 2003, s. 215-219.

Hughes Ch., *From Field Notes to Dissertation. Analyzing the Stepfamily*, w: A. Bryman, R. G. Burgess (eds.), *Analyzing Qualitative Data*, London: Routledge 1993, s. 35-46.

d. artykułu w czasopiśmie:

Wasilewska-Klamka B., *O malej ojczyźnie Łemków*, „Lud” t. 90: 2006, s. 69-88.

Lock M.M., *Inventing a New Death and Making it Believable*, „Anthropology & Medicine” vol. 9: 2002, no. 2, s. 97-115.

• Uwaga: w powyższym zapisie zastosowano zasadę podawania inicjału(-ów) imienia (imion) autora(-ów). Jeśli przyjmujemy zasadę podawania pełnych imion, stosujemy ją konsekwentnie, ale tylko w odniesieniu do pierwszego imienia danego autora, kolejne imiona skracamy do inicjałów.

2. Wszystkie prace umieszczamy w porządku alfabetycznym, nie numerując i nie grupując ich według rodzaju źródeł (wyjątek: zapis stron internetowych – patrz pkt. 4).

3. Zapis pozycji bibliograficznych pisanych alfabetem rosyjskim bądź ukraińskim powinien być sporządzony zgodnie z zasadami transliteracji (zob. strona internetowa PWN).

4. Materiały z Internetu, jeśli są to teksty autorskie, należy umieszczać w ramach ogólnej bibliografii, alfabetycznie, podając oprócz nazwiska i imienia (bądź inicjału imienia) autora oraz tytułu, datę (jeśli podana), a jeżeli to artykuł w czasopiśmie – także jego tytuł i nr (wg

zasad wyżej opisanych) oraz adres internetowy i w nawiasie datę ostatniego korzystania (forma zapisu – wgląd: 20.02.2009). Natomiast w przypadku powoływania się na strony internetowe, a nie na autorskie opracowania, podajemy ich adresy oddzielnie pod spisem literatury, opatrując nagłówkiem: Źródła internetowe. Przy każdym adresie zapisujemy w nawiasie datę ostatniego korzystania (w formie podanej powyżej).

5. Przypisy sporządzamy według następujących zasad:

- a. opatrujemy je kolejnymi liczbami arabskimi i umieszczamy u dołu strony. Numeracja przypisów powinna być ciągła (od 1) w ramach poszczególnych rozdziałów;
- b. jeśli w tekście odnośnik do danego przypisu (czyli numer przypisu) towarzyszy znakowi interpunkcyjnemu, to wstawiamy go przed tym znakiem (wyjątki: cudzysłów, pytajnik i wykrzyknik – odnośnik pojawia się po nich);
- c. w przypisach (jeśli po raz pierwszy odwołujemy się do danej pozycji) stosujemy tę samą formę zapisu co w bibliografii, z tą różnicą, że nazwisko poprzedzamy inicjałem(-ami) imienia (imion);
- d. w przypisach stosujemy następujące skróty (skróty łacińskie piszemy kursywą):

* gdy powołujemy się na tego samego autora, co w poprzednim przypisie, ale na inną jego pracę, zamiast inicjału imienia oraz nazwiska piszemy: *Idem* (jeśli to mężczyzna) lub: *Eadem* (jeśli kobieta), lub: *Eidem* (tzn. „ci sami” – stosujemy, gdy jest więcej niż jeden autor)

* gdy powołujemy się na tę samą pracę danego autora, co w którymś ze wcześniejszych przypisów, ale na inne miejsce w tej pracy, podajemy: nazwisko autora, *op. cit.*, s. ...

* gdy powołujemy się na to samo miejsce w ostatnio cytowanej pracy danego autora, podajemy: nazwisko autora, *loc. cit.*

* gdy w poprzednim przypisie powoływaliśmy się na daną pracę i teraz powołujemy się na nią znowu (ale na inne miejsce), piszemy: *Ibidem*, s. ...

* gdy w poprzednim przypisie powoływaliśmy się na daną pracę i teraz powołujemy się na to samo miejsce w tej pracy, piszemy: *Ibidem*

* gdy powołujemy się w ramach rozdziału na kilka prac danego autora, za każdym razem przytaczamy początek tytułu danej pracy (zawsze w identycznej formie), chyba że są to przypisy kolejne – wówczas stosujemy zasady podane powyżej (*Ibidem*, s. ... lub: *Ibidem*).